

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Egyes szám ára 6 kr.

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Hirdetések díja:

minden egybasájos garmond-sorost vagy annak térfogatáért 4 krajczár.

Ezenkívül minden egyszeri közlés után 30 kr bélyegdíj fizetendő.

Nagy és többször közlendő hirdetményeket árkedve ményben részesít a kiadóhivatal.

A „Nyit tér”-ben közlendő cikkekért szonkint 10 kr fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Ifj. Dobay János szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségben, az előfizetések, hirdetmények, nyiltteri cikkek stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld” című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hírlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben el fogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld” kiadó-hivatala.

A politika hajdan és most.

Kézdí-Vásárhely, 1887. október 12.

Inkább többet, mint kevesebbet; ezt tartják ma sokan. Ezen sokak között pedig azok, kiknek erkölcsüknél a politikai szükkeblés, a pártérdek hajtja. Ezek miatt teljesedésbe megy az irónak azon szava, hogy az elmerült idők nem a leghelyesebb megvilágításban látszanak előttünk. Kérdezhetnők: miért?

Azért, mert a mi a multat ad infinitum dicsőítik, a jelentől majdnem minden érdemet megvonnak és leszünk így egyoldalúak, kik magunkkal soha sem

vagyunk megelégedve. Jeremiás próféta siralmaival járjuk be az országot a helyett, hogy áldanók a jelen kiemelkedett alkotásait, a magyar kulturát, a nemzeti élet mind jobbani megszilárdulását, mi imponálni tud az európai contingens előtt. A helyett, hogy letörölni tudnók a nyughatatlanságnak könyeit s ledobnók a hiábavalóságot, szokás tette gyászt magunkról, mik elhítetik az emberekké, hogy boldogságukat sirják vissza a multból, mint Izrael fiai az egyiptomi rabszolgaságot.

És méltán szólunk így, mert az igazságra helyezkedve nem feledünk; látjuk a feudalismust, a zsarnok önkénykedő uralmat, a kasztrendszert, egy rakás éretlenséget, a királyságérti villongásokat, a belső féltékenység s egyenletlenségeket, ezek mind fájdalmasan neheznek még kihatásaikban is a nemzettestre.

Jogosult e ezért a tulás, melylyel a jelennek rovására a multat istenítjük? Elmondhatjuk bátran, hogy nem mind arany, a mi fénylik . . .

Tudjuk, hogy van nemzetünknek alkotása, dicső multja, élt önállóságot s talán hízegőbb gazdasági viszonyok között volt akkor, midőn a magyarok szent koronáját a három tenger és a négy folyó feletti uralom ékesítette, de legyünk őszinték, ne feledjük azt, hogy ezek csak derengő sugarak voltak, melyek fellegeken néztek át, szélcse volt, mely után nagyobb vihar következett.

Tehát alig derült s mári s elborult.

Mért? Azért, mert a multnak nem volt helyes politikája, a mi jelenleg van, az nem törzsről hajtott fejlemény, hanem szüleménye az újabb időknek. A tizenegy éves depressio után, midőn a tricolornak színe messze kezdett fényleni, feltámadt a lelkiismeret szabadsága s a szabad viszonyok megteremtették a politikát és az alkotmányosság emléjét növekedtek az országnak politikusai.

Azért, ha a mai fejlett viszonyokra helyezkedve nézzük a multat, úgy fogjuk találni, hogy Árpádtól kezdve az újabb időkig nagyobb szerepet játszott nálunk a szenvedély és bátorság, mint az igazi politikai számítás. Azonban, hogy mégis boldogodtunk, ne önérdemünknek, hanem ama szerencsének tudjuk be, melylyel agondviselés még az alvó fölött is öröklik. Áldás volt reánk nézve az, hogy az európai érdekek oly irányban mozogtak, hogy jóllehet az ország kapui majdnem minden oldalról tárva voltak, a nemzet mégis a végpusztulástól meg lett mentve.

E szerencsés körülmények között aztán lankadt lett az erő, mi a nemzetet a miveltebb államok módjára vihette volna előre, beérte a mindennapi szokások és érdekek kiegyenlítésével; úgy kellett állnia Európában, mint a ki önmaga megadta magát, mint a ki minden magasabb kultúra, szereplési vágy és igény nélkül, figyelmen kívül hagyva, önvédelemre van utalva.

Ezt azonban nem lehet bámulni, mert oda fejlődtek a viszonyok, hogy a nem-

zet két ellensége, a török és az osztrák, minden erőnkét igénybe vette. Önálló hadseregünk, melylyel akkor birtunk, nem volt elég erős megvédeni függetlenségünket s így a 150 éves török rabszolgaságba estünk. Ez elzárta előttünk a magasabb haladás útját, jogok és előnyöktől fosztott meg, melyet életrevalóság és elevenségünkkel kiérdemeltünk.

Erőt vett a nemzet a húza-vóna, két részre szakadt az ország. Az egyik rész a királyság és önálló hadsereghez ragaszkodva, ellenségének segítségéhez fordult, a másik pedig a királyság vesztével török oltalomért sovárgott. Így kezdetét vette a belháború, a bizalmatlanság, s e pártviszályok hosszú időre döntötték el az ország szomorú sorsát.

Pedig egy tapintatos lépés, egy helyes politika az akkori időkben mily boldoggá tehetné volna a nemzetet! Meg-erőtletésbe nem került volna, mert nagyon is érthető volt, hogy a nemzet magában nem állhat fenn, okvetlen oly támaszra van szüksége, mely neki baráti jobb mellett megbízható társa legyen. Ezt legjobban el lehetett volna érní úgy, ha Ferdinánddal olyan féle egyezség kötötték, mint a minő 1867-ben történt. Ez idő alatt már régen kezét tehetnénk volna a Balkánra, terjeszkedhettünk volna kelet felé úgy, hogy míg az orosz fölébred, birtokunkat a Bosporus határolja.

(Vége következik.)

Fejér Ignác.

A „Székelyföld” tárczája.

A boldogok.

(Vázlatok.)

Br. Szenikereszty Irénétől.

Az emberek maguknak e földi lét boldogságáról oly különféle fogalmakat alkotnak, ebbeli nézeteik oly eltérők, hogy vajmi nehéz lenne nekünk azok váltakozó irányát helyesen megkülönböztetni. Mindenesetre azonban ettől eltérőleg is a boldogokat két osztályba sorolhatjuk, a mennyiben t. i. létezhetik e világon igazi és látszólagos boldogság. A valódi boldognak életét hasonlíthatjuk a derült égboltozathoz, melynek azurkékjét felhő nem borítja. Vannak olyan emberek, kik a legnagyobb örömek között élnek és bőségben élvezik mindazon adományokat, melyeket mások fájdalmasan kell, hogy nélkülözzenek.

De a mint a legtisztább égen is hirtelen vészthozó felhők szoktak feltűnni, ép úgy a boldognak élete sem folyhat le zavartalanul. Meghozza az idő számára is a gondteljes napokat, vagy a lelki fájdalmat, s úgy szólva egy intés a Gondviseléstől, mely figyelmezteti, hogy: »E földi boldogságunk nem lehet tökéletes! Vannak továbbá az emberek kö-

zött — s talán tulnyomóan — olyanok, a kik a látszat szerint zavartalan boldogságot élveznek, s ezeknél a külszin annyira csál, hogy gyakran embertársaik előtt irigylésre méltóknak tűnnek fel. Vethetnének pedig azok csak egy futó pillantást belsejökbe; mily nagy csalódáson mennének keresztül!

Nyujtsanak a következő rövid vázlatok némi bizonyítékot a valódi és a látszólagos boldogságról, a milyenekhez hasonló egyszerű történetekkel bizonyára mindenki többször is találkozhatott élte folyamata alatt. Talán így öntapasztalatainak hűképét fogja valamelyiköbken visszatükrözve látni.

Az N. nevű család tagas lakosztályában kedélyes esend uralkodik. Az anya utolsó szülöttjének kis ágyánál ül. Serényen mozog a tü kezében; hisz az izléses munka meg-
lepetés akar lenni szeretett férje számára. Ó most távol lévén, megkettőztetett szorgalommal használja fel azt az asszonyka, hogy munkájában jó darabot haladjon. A közben sokszor felpillantott az alvó angyalra, míg végre felébred. Óvatosan tolja félre a habfehér kis függönyöket, melyek — égszínkék selymet fődve — a nap sugarait elzárták a kicsike szeméi elől. Mosolylyal rózsás kis arcán nyujtja karjait a kis kedvenc gyön-

géd mamája felé, ki is az örömtől ragyogó szeméit kedvtelve legelteti rajta és csókokkal borítja el puha kis tagjait. Erre a többi gyerekek is megmozdulnak szögletükből, hol csendesen foglalatostkodtak, nehogy zadjuk felébressze testvérüket. Foly aztán nagyban vele a kényeztetés; hisz ez is betölti az oly hosszúnak tetsző időt, mely visszahozza atyjukat a városból. Végre út az óra, léptek zaja hallszik a folyosón. „Jön a papa!” — kiáltják mindannyian.

A családi boldogság mily igéző képét tárja fel előttünk az összegyűlt gyermekek csoportja, kik ujjongva sietnek atyjuk elébe! A mama is — felhasználván a papának gyermekeivel való szóváltását arra, hogy munkáját hirtelen becsukja — aztán körükbe lépik, üdvözlőlén férjét.

A szép nagy házban, mely kis dombon élénk tűnik, nagy mozgalom uralkodik. Különböző alakok jönnek-mennek be ajtóin. Fűrész-tekintetők az országutra irányul, ott hirtelen nagy porfelleget tűnik fel és egy kosi sebesen rohog a lapályon át. „Ez ő!” — hangzik mindenfelől, és sietve távozik a család apraja-nagyja régen várt kedvese elébe. Még az öreg atyusnak is mintha fel lenne villanyozva lankadt ereje. A gondolat, hogy

rég nélkülözött fiát karjai közé zárhatja, szárnyat kölcsönöz máskor ingadozó lépteinek. S ő, ki mint gyermek vett bucsut, egykor az atyai ház kedves falaitól, nagy ember gyanánt üdvözlö az őt körülvevő szülőit és testvéreit. Azok pedig nem győzik dicsőíteni: mily szép, mily ügyes ember vált belőle! Aztán rendre ölelik meg őt s némán tekintenek egymásra. Miért is szólnának? Hangosabban beszél szemeikből az öröm, mely szíveiket eltölti.

Oly nagy örömet okoz a viszontlátás, hogy még a válás keserveit is elfeledtetí velünk, mert csak a jelen boldog pillanatait élvezzük.

Egy ujjongó menet vonul végig azon utcán, melyben X. grófné lakik. Ünnepeisen öltözött leányok virágfüzereket visznek. A legények kalapjain tarka szalagok lobognak. Az anyák biztatják a kicsiket, ne hogy félelmükben elfeledjék az oly bajjal betanult versecskéket. Mindenkinek van egy kis mondanivalója, t. i. a diszkaphoz érnek. A grófnéknak t. i. ma van névnapja. Ezen kis menet olyanokból áll, kik a közlebbi tűz alkalmával mindenüket elvesztették. Csak a grófné által nyujtott rögtöni segély menté meg a község ezen lakóit úgy szólva a véginégtől.

SZEMLE.

A kulturegyetlek kongresszusa. Tisza Lajos gróf a kongresszust tegnapelőtt nagyhatású beszéddel nyitotta meg Budapesten. A beszéd azon az axiómá sarkallik, hogy a társadalom tevékeny közreműködésével keli kiengesztelni a negyvennyolcas politikai alkotást s e részben vár nagy feladatot a közművelődési egyesületekre, melyeknek a politikától távol, kizárólag társadalmi téren kell mozogni. Nagyjelentőségű beszédének befejező részében odaadó munkásságára buzdítja a kulturegyetleket, idézi ő Felségének Kolozsvárt adott válaszáat és a királyi életével végzi szavait. Következett Gerlóczy előadása, a közművelődési egyesületek működésének rövid történeti vázlata, mely éljenzéssel fogadtattott. Elnök indítványára a magyar nőknek jegyzőkönyvileg köszönet mondatát működésükért és a hírlapok útján további támogatásuk kikértek. Dolinay Gyula indítványa, hogy a közművelődési egyesületek tevékenységüket iskolai és népkönyvtárak felállítására is kiterjesszék, elfogadtattott.

A kongresszus következő ülésén a szathmármegyei Széchenyi-társulat javaslata került napirendre, mely szerint a különböző című közművelődési egyesületek közt összeköttetés létesíthető. Károlyi István gróf hazafias előadásban fejtette ki a magyar fajnak főleg az erdélyi részben tapasztalható kipusztulását. Nem a más nemzetiségek megmagyarosításáról, de magyarjaink megtartásáról van szó. Mi e célra sem rendelkezvén anyagi eszközökkel, ajánlja, hogy a kongresszus kérelmezze 1° pótdának törvényhozás útján való kivételét, mi a népeség egyik osztályát se terhelje súlyosan. A gróf beszéde éljenzéssel és tapsal fogadtattott. Utána gróf Andrássy Tivadar beszélt a javaslat ellen.

Szofiából írják okt. 8-áról: A rend és nyugalom biztosítására a kormány erélyes intézkedéseket tett. Elővigyázati rendszabályként több egyént letartóztatott, kik a felforgató pártokhoz tartoznak és kik közt a legtöbb izgatott és Karavelov néhány pártlívise is található. Tegnapelőtt éjjel is egy Zonoff nevű egyént, ki Karavelov pártjához tartozik, Szofiából rendőri kísérettel mellett Lombá vitték. A „Swoboda” című hírlap ez intézkedéseket abból magyarázza, hogy a főváros számos lakosa azon kéréssel fordult Stambulhoz, hogy két vagy három egyént, kik mint rendezavarok általánosan ismeretesek, a fővárosból távolítsa el. E kérés folytán Stambul a jelzett intézkedéseket rendelte el.

A választások az egész Bulgáriában rendszerben folytak le, csupán egyes helyeken volt véres verekezés. A választások eredménye a kormányra nézve kedvező.

A csikszeredai ev. ref. templom megnyitása.

Kézdi-Vásárhely, 1887. okt. 10.

A mit csak kevéssel ezelőtt is senki sem mert hinni, a mit csak egy évvel ezelőtt is megvalósulhatónak tekinteni még a legvérmesebb gondolkodásu sem merészelt volna: az ma már tényné vált. Csik-Szeredában

Midőn az így feldiszipított jó falusiak a grófné előcsarnokában sorakoznának, ő a zajra figyelmes lévén, kilép a nagy üveges ajtón, s ime, mily meglepő látvány tárul szemei elé! Az egész sereg „Eljen”-ben tör ki. Aggastyánok áldólag kívánnak neki hosszú életet, minden földi örömet. A fiatalok fűzereket aggat előcsarnoka márvány ívezetere. A gyermekek jelt kapván szüleiktől, hogy „rajtuk a sor”, elhebegték kis mondókájukat. Kis szívök dobog és el van telve a hálától magas jötevőjük iránt. „Engedjen meg a M. grófné,” — védelmezik anyáik — kicsi esztük ennél többre nem tudott menni, de úgy igyekeztek ám a tanulással!

Mélyen meghatva a nép őszinte üdvöknaitól, a nemes grófné e perczen velük érzi azon boldogságot, melyet az ő jótéteményei alkottak meg számukra.

Nehéz időköt érnek P. községében. Franciaország viruló városait, jómódú faluit ellenséges csapatok rombolják szét. A férfiak el kellett, hogy hagyják békés tűzhelyüket, szeretett családjukat, hogy karjaikkal védjék a drága hon megtámadt jogait. Ez alatt a nők otthon remegnek, a vésze gondolván, mely kedvesek életét minden perczen kioltathatja. Két barátón is szemtanúja volt, midőn édes atyjok eltűnt a csata zsi-

református egyházközség szervezetett, s ennek egyszerű temploma szenteltetett fel e hó 9-én.

De hogy a következetes egymástán meg-tarthassam, hogy az eseményeket történeti sorrendben leírassam, kezdjük legelől.

Október hó 8-án reggel korán Kézdi-Vásárhelyen az ev. ref. templom eleibe gyülekeztek azon buzgó, vallásos polgárok, a kik Főtisztellett Szász Domokos urat, az erdélyi ref. anyaszentegyház forrón szeretett püspökét, kocsikkal elkísérni ohajtották Csik-Szeredába. Reggel 8 órakor megindult a díszes kocsisor; második helyen egy gyönyörű négyes fogatu kocsiban ment a püspök s kocsiját még 18 kocsi követte. Az éljenzés sürű egymástánban ismétlődött, míg a menet a városból elhaladt.

A csikmegyei reformátusok díszes küldöttsége Csikmegye határán „Isten hozott” feliratu díszkapu alatt dobogó kebellet várta a püspököt. A menet megérkezve, a küldöttség nevében Bakcsi Gáspár kir. közjegyző, a csikszeredai egyházközség gondnoka, éltető lelke, fáradhatlan munkása, egy, a szíveket megható, egyaránt vallásos mint hazafias beszédben üdvözölte a püspököt. A csikmegyei protestáns hölgyek nevében a püspöknek és az egyházkerületi főjegyzőnek egy-egy gyönyörű virágcsokor nyújtott át. Az éljenzés lecsillapulta után a püspök főpásztori, magas színvonalon álló, vallásos zamatú, a benső meghatottságtól ihletett beszédben köszöntö meg e rendkívüli fényes fogadtatást, beszédében hangsúlyozva, különösen kiemelve, hogy nem azért jön, hogy a különböző vallású hívek lelki világában háborút idézzon elő, s nem azért szerveztetett a csikszeredai körlelkészség, hogy a polgárok közt az egyetértés, szeretet, kölcsönös bizalom megzavartassék, hanem azért, hogy a Csikmegyében elszórtan élő ref. hívek egyesíthetessék s a nemes verseny folytán a vallásos buzgóság, a hitélet fejlesztessék. Felharsogó „Eljen” követte a püspök szavait.

A kézdivásárhelyi 20 kocsi mellé sorakozott még a csikszeredai 12 kocsi s így a 32 kocsiból álló díszes kocsisor riadó éljenzések között folytatta útját.

K-Ujfaluban, hova a menet d. e. 10 órakor érkezett, a szó nemesebb értelmében vett székely vendégszeretettel fogadta a püspököt és kíséretét is. Kovács Bálint postamester. Rövid, kölcsönös üdvözlés után óriási embertömeg lepte el a postamesternek udvarát, lakszobáit. Az embersokaságot csak az asztalokra felhalmozott különféle hidegsültek s másféle ételek és italok sokasága multa felül. A lekötöttek nyájas fogadtatás és a vendégszeretet amaz utánzóhatatlan jelei csakhamar bizalommal töltötték el a püspök kíséretét és senki sem kínáltatta

bongó zaja közé, mely felszólította a már rég nyugalomba tért katonákat, hogy ők is segedkezzenek a döntő csata megnyerésén. Némán ülnek a pusztá ház előtt s könnyekbe lábbadt szemük egy felé tekint. A nap ép most buvik ki, biboros fényt árasztva a hegy orma alól, és szövétnéke megvilágítja a mintegy kihaltnak látszó falut. „Oh!” — mond az egyik leány — „ime, egy új nap löveli áldó sugarait felénk, s ki tudja, nem ez lesz-e édes atyám részére az utolsó?” — s barát-nője keblére hajtja bus fejét. „Az én szívemet is aggály tölti el, kedvesem,” — felelé — „a jó Isten megvédelmezi szeretett atyámat. S ha mégis halálát határozta volna el... — sajgó fájdalommal bár szívemben — bele fogok nyugodni az ő szent akarataiba.” Enyhítő balzsamként érintik e szavak a kétségbeesett barátnőnek szívét, mert hisz azok az igazai vallásos léleknek meggyőző sugalmi voltak. És ez azon boldogság, melyet a vallás rendíthetetlen hite képes egyedül nyújtani, s mely minden körülmények között egymaga képes minket a végső kétségbeeséstől visszatartani!

*

Díszes násznép vonul a tágas templom elébe s zeneszóval kísérik a menyasszonyt atyai házától annak bejáratáig. A meglege-

des kifejezése ül a földművesek arcain, a

magát, hanem katonás gyorsasággal látott mindenki a villásreggelihez.

Az udvariasságnak és etiquettenek oly elegáns és elismerésre méltó jelével találkoztunk, a melyet elhallgatni nem, de örömmel nyilvánosságra hozni kedves kötelességünk. Ugyanis: az újfalvi róm. kath. plebános tisztelt püspöknel. Látható örömmel és meglegeződéssel fogadta a püspök az udvariasság e tényét.

De a díszes kocsisor megindult, menjünk mi is tovább.

A Nyerges hegyen áthaladva, mindjárt elértük Szentmárton községet, hol a népzeneke, elismerésre méltó jóindulattal, zenével fogadta a menetet. Míg az itt rendezett banquet ideje bekövetkezett volna, főpásztorunk a vallásos érzéstől sugalt nemes cselekedet iránt az elismerés és hála adóját rótta el. Ugyanis e községben lakik öv. Jancsó Józsefné, ki a csikszeredai egyházközségnek egy gyönyörű, díszes harmoniumot ajándékozott, s ezen követésre méltó nemes tettért nevezett adományozónak személyesen fejezte ki köszönetét.

D. u. 3 órakor bevégeződvén a banquet, villámgyorsasággal haladt tovább célja felé diadalutjában a püspök és kísérete, melyhez hasonló impozáns menetet Csikmegye mostanában nem látott s bizonyára egyhamar nem is fog látni. Délután 1/2 ót órakor már a csikszeredai ev. ref. templom előtt állott a közönség fel-felharsogó éljenzése közepett az ünnepélyre jött néptömeg. A templom bejáratánál Borbáth Pál körlelkész üdvözölte a püspököt. Beszéde gyújtó hatású volt, s lelkesítőbb ennél csak a püspök erre adott válasza volt. Még csak az elszállásolása következett a vendégeknek, s azzal utazásunk első napja bevégeződött.

Következett a második nap, az ünnepély nagy napja. 9 órakor megkondultak a harangok, s hívogató szavuk, melyhez hasonló a református hívek ott sohasé hallottak, hatott, s e hatás valláskülönbőség nélküli volt, mert a templom oly zsúfolásig megtelt, hogy egy tűnek nem volt helye, sőt az érdeklődő közönség így sem fért be, hanem igen sokan a templom pitvarából voltak kénytelenek hallgatni s illetőleg szemlélni az ünnepély lefolyását.

Megkezdődvén az isteni tisztele, a gyülekezet elhangzó éneke után a kézdi egyházmegye esperese: Szini János, tartott egy megható szép imát. Az ima után s egyáltalában az isteni tisztelet alatt a kézdivásárhelyi tanítói dalkör korrektséggel és szabattossággal elénekelt darabjai emelték az ünnepély fényét, méltóságát. A füledt levegő, a törpe s a mellett zsúfolásig megtölt terem s az acustika hiánya daczára is a művészi compositio hatása kimaradhatatlan. Így történt jelen esetben is.

leányoké pedig hévben ég; hisz esküvő után lesz a lakoma, a táncz, szóval akkor kezdődik még a vigság!

A menyasszony szép fiatal arca feltűnően halvány. »Nem csoda, — jegyzé meg a néző közönség — meghatotta a nagy boldogság.« T. i. ő egyszerű földműves szegény sorsu leánya és a község első gazdájának fia veszi nőül. Látszik is apján-anyján; mintha megvolnának fiatalodva a nagy esemény örömetől. Büszkén hordják végig szemeiket a díszes közönségen a felvezicizomázott fogaton ülő leányok oldalán a magas növést — habár csuf — legényen. »Ki hitte volna, — sugja hátuk mögött a szomszéd asszony, kinek két leánya a koszosrusok közt van — »hogy Juliskát elveszi Pista urfi! Bizony — no, nem mondom, elég derék, elég szép — mást is kaphatott volna eleget s a kinek van is mit aprítani a tejbe.« »Úgy van, — felelé a furfangos komámasszony — »nem is kellett volna messze menjen. Ej, beh jól néz ki a kend Marikája! disze a falunak!« »No, no, — védekezik az előbbi elégtűlt mosolylyal — »a világért sem azért mondtam. Kend is ugyan hamis asszony! Vannak más leányok is még, nemcsak az enyéme!«

Megtörtént az esküszó; a tiszteletes ur szép beszéddel bocsátotta el az új párt, fel-

Az esperes imája, illetőleg a dalkör éneke után, homlokán az apostoli fenséggel, magatartásában apostoli ihletettség kifejezésével lépett a szószékre az erdélyi ref. anyaszentegyház püspöke: Szász Domokos, hogy a körlelkészt hivatalába beigtassa. Magas színvonalon álló, vallásos zamatú, költői nyelvezettel elmondott nagyhatású beszédében a többek közt különösen két igen szép részlet ragadta meg figyelmemet. Egyik: hogy a pap, templom és nép milyen viszonyban vannak egymással s hogy a papnak, különösen ezen körlelkészség területén, milyen magatartást kell tanusítani saját családjában, a társadalomban és a hívkekkel szemben; a másik, melyben ezen szavakkal, fordul híveikhez: Jól megjegyeztétek, nem jöttem én ide azért s nem szerveztük e körlelkészséget azon czélból, hogy itt mások hitvilágában háborúságot idézzünk elő, hanem azért, hogy a hívek összetartozása még legyen szilárdabb s a hitélet pezsgőbb s a vallásosság buzgóbb. — A püspök prédikálása alkalmával az embert önkénytelenül elviszi gondolatban két ezer évvel vissza, s az apostolok tanítását elővarázsolván, szemléltetővé teszi azoknak isteni erővel, lelkesültséggel és elhatározással teljesített működését.

Ezután Borbáth Pál, immár beiktatott körlelkész, lépett a szószékre. Szónoki hévvel, az elhatározás és lelkesültség erejével, a mely megindulás és aggodalom fel-felcsillámló szikráival, a czél magasztossága, szentsége és az annak elérhetése körül előfordulható nehézségek kinyomatát visszatűkröző, gyönyörű nyelvezettel elmondott beszédében Isten és a gyülekezet előtt szent fogadtatást tett, hogy életének minden pillanatát, szívének minden dobbanását, lelkének erejét egész mértékben arra fogja fordítani, hogy a főpásztor utasítása szellemében járva el, Isten országának terjedését előmozdítsa. Ezen szép beszéd után a püspök még egyszer szószékre lépett, egy megható imát mondott, a templomot felszenteltnek jelentette ki s isteni tisztelet végett a gyakorlatnak átadta.

Urvacsora-estás is volt; 150—200 ember járult az Ur asztalához. De ki is ne járult volna oda, a ki hallotta Szász Gerő egyházkerületi főjegyző beszédét az urvacsora-estást megelőzőleg? Oh beh szép, oh beh tartalmas, a szónoklat művészetének minden kellékét finomsággal szem előtt tartó, a magasabb műigényeket is kielégítő, költői hasonlatokban gazdag, a vallásos szellemet visszatűkröző beszédet mondott! Mikor elvégzi a beszédet, úgy sajnálja az ember, hogy tovább nem hallgathatja, s mégis oly lelki megnyugvást érez, mely felemelő, mely bátorító és biztató.

Az isteni tisztelet és az egyháztanács gyűlésének elvégzése után d. u. 3 órakor a

hisz az első képes gazda. Most a menet a leány szülei házában tart. Szép nagy ház előtt fogadják a kicsi asszonyt új rokonai. Ahhoz közel van még egy csinos kisebb ház. Ott fognak lakni a fiatalok — magyaráztatja a mester ur egy idegen falubelinek. »Van ám urambátyámnak elég módja; nem kell, hogy Juliska egy konyhán főzzön az anyósával.«

Vége a vigságnak, ki-ki hazafelé ballag, némelyike bizony tántorog. Julis az asztalra borul — koszorúja meg fején — s keservesen zokog; pedig hány leány irigylte ma sorsát! Felkel, kinéz az ablakon... Mély csendben nyugszik a szép természet... Ott messzebb van a tanya. Sokszor beszélgettek édes dolgokról András bátyárral ott, a hol a kis fény világlik; ott őzi ő a nyáját most is. Igérték egymásnak örök hűséget. De másképp volt az éltők csillagzatában megírva. Hozzá is akart menni Juliska mindenkép, de szülei nem akarták sehogy sem. »Csak nem hiszed, — felelé felindulva az anyja, midőn kijelenté, hogy csak az András lesz, nem megy Pista urfihoz se — »hogy ahhoz a szegény bojtárhoz adlak! Semmi je sincs. Semmiből pedig csak az Uristen teremtette volt a világot. Köszönd meg a nagy szerencsét s avval hallgass!« Akkor azt felelte: »Jó, hát én megteszem a parancsukat

„Csillaghoz“ címzett vendéglő nagytermében 150 terítékű banquet volt.

E banquet jó kedv, vidám kedély, lelkesültség és toastokban gazdag volt. Szóljunk erről is valamit. A harmadik fogásnál felállott a püspök s azon tételtől indulva ki, hogy a magyar ember szívében Isten, haza és király egymástól elválaszthatatlan, a királyra, a királynéra, a trónörökre s nejére, szóval az egész felsőes királyi családra mondott pohárköszöntőt. E toastot a társaság fennállva hallgatta és hámoszoros éljen követte. Ezután Bakcsi Gáspár mondott a püspökre egy nagyon sikerül szép pohárköszöntőt. Mondottak még szép pohárköszöntőket: a püspök anyjára és feleségére, a honvédségre, a kerületi főjegyzőre, a törvényszékre, a tanítói dalkörre, öv. Jancsó Józsefnek, a kézdi egyházmegye esperesére stb.; de mondott a püspök egyet kiválon Kézdi-Vásárhely lelkes polgárságára. S bizony erre érdemesebb is tették magukat, mivel ez ünnepély sikertelenségének főérdeme városunk polgárságáé; e felfogás értelmében volt tartva a püspök pohárköszöntője is. Nagy áldozatot hozott e polgárság a szent cél érdekében, mert oly nagy távolságra több napra eltávolítani a kereskedelem és ipar terén mozgó polgárnak bizony nagy feladat. S még nemcsak maguk jelentek meg ez ünnepélyen, hanem ennek sikerülése érdekében kocsijukat is rendelkezésre bocsátották. Vallásos érzésről, jó lélekéről, buzgóságról tanuskodik e körülmény. A banquetnek vidám hangulatát emelte, fokozta a tanítói dalkör is, felkérés következtében azonnal énekelt szép darabjaival.

Kötelességgel mulasztanak, ha meg nem említjük Sükös Károly ama nemes és dicsegetre nem szoruló ajánlatát, hogy a csikszeredai urasztalára 2 szép terítőt fog adományozni.

A hála és elismerés adója illeti k. ujfalvi Kovácsy Bálint urat is, ki a székely vendégszeretnek ritka nemes példáját éreztette a fenn leírt módon az ünnepségre menő közönséggel.

És Bakcsi Gáspárról, kinek a csikszeredai közlekedés és ezen ünnepély rendezése körül a nemes munkában oroszláruése van, kinek a legkisebb dolgokra is kiterjedt figyelme, hogy valahol hiány avagy rendtelenség ne mutatkozzék, a ki a kézdivásárhelyi dalkörrel szemben hozott áldozatért oly előzőken és lekötölező modort tanusított, sőt a banqueteken nem engedte, hogy ezek egy krajczárt is fizessenek, megfellelkezhetnének-e? Legyen az osztatlan elismerés az ő jutalma és a nemes munkában Isten segédelve továbbra is legyen ő vele.

Köszönettel kell adózni az egész rendező bizottságnak, mely fáradságot, időt és áldozatot nem kimélve, igyekezett az ünnepély fényét emelni.

kenteknek, ha meg is szakad a szívem bele» Puff! egy lövés riassza fel merengéséből Julist. »En édes Istenem!» — sikolt s besiető férje eszméletlenül találja a padlón.

Megrémlett volt agyában, hogy azt fogadta volt Andris: »Ha máshoz méssz, Julis, tudok én az életen segiteni« ... Bizonyosan ő lötte meg most magát.

Másnap virradóra azzal a hírrel telt meg a falu, hogy szegény bojtár András puskája elsült az éjjel s oly szerencsétlenül találta, hogy szörnyet halt. Csak Julis éri egyedül, hogy az nem véletlenül történt ...

Azóta az idő eltelt; több év mult el. Julisnak nem szakadt meg a szíve, mert nem megy az oly könnyen. Előnie kell tovább, de élte kietlen, reménytelen. Még gyermekkel sem áldotta meg a gondviselés. Kettőnek férjével, ki gyűjti vagyonát és abban leli élvezetét; tompább érzéke, semhogy egyébre vágyne. Szegény Julis jó takaros gazdasszony. Lelkiismeretesen végzi napi teendőit. Lelke szomorú, szíve üres, nincs kedve semmihez; pedig „hol lehet boldogabb asszonyt kapni körülé?” — mondják az előmenők, midőn végigpillantnak a szép jószágon.

(Vége következik.)

Mi pedig büszkeséggel gondolunk vissza városunk polgárságának buzgóságára, áldozatkészségére, melyet most is tanusítottak, s melylyel bebizonyították, hogy tudnak lelkesülni a mi nemes, a mi jó, a mi szent.

Cato.

Papi és tanítói gyűlések.

A brassói ev. magyar egyházmegye főesperese, nt. Moór Gyula ur, ez év szeptember hó végén tartotta meg elnöklele alatt délelőtt a papi, délután pedig a tanítói és papi egyesült értekezletet.

A papi gyűlés tárgya volt: A mult gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. A lelkesítő kör 13 pontba foglalt alapszabályainak megvitatása s a tett módosítási elfogadása. Az 1842-ik évből hátrahagyott jegyzőkönyv, szakkönyvek, lapok s egy szekrény leendő átvételének határozata a brassói magyar egyház örökéből. A házasságon kívül született gyermekek törvényesítésének módoszata. A házasságnál a nagykorúság idejének tárgyalása mind a két nemet illetőleg. Az áttérési esetek fejtetése. Az erdélyi ev. magyar gyámintézet egyházakat illető évi segélyének hova fordítási ajánlata s módoszata. A hétköznapi isteni tisztelet emelését célzó javaslatlétel tüzetes tárgyalása.

A tanítói gyűlés tárgyai ezek: Kovács Mihály tanító ur értekezleti jegyzőnek közfelkiáltással megválasztott. A népiskolai 6 osztály vallás és énektanítási tantervének csoportonként kijelölt és meghatározott tananyaga felolvasatott, mely munkát a papok és tanítók által pontonként élénk, beható megvitatás után a történt megállapodások szerint elfogadtattak. Ajánlatba hozottak a tanító urak számára több bibliai történet, vallási és egyháztörténelmi vezérkönyv használata. Az egyházi énekek osztályonként helyes beosztására, szövegük és dallamuk célszerű kijelölésére Kovács Mihály, Stadach Gyula, Barcsay Albert tanító urak személyében szaktbizottság küldetett ki.

Brassó megyében ilyen egyesült papi és tanítói értekezlet rég óta nem volt. Pedig tudjuk, hogy az egyház és iskola, a pap és tanító karöltve kell, hogy közre munkáljanak az egyházi és népoktatási magasztos ügyek emelésén.

Elhiszem, hogy a lelkes és ügybuzgó főesperes, kitől ezen egyesült papi tanítói gyűlés megtartásának eszméje származott, oda fog hatni, hogy a megkezdett nemes czélú munkának ne csak folytatása, hanem a magyar egyházakra s a megyei tanügyre gazdag sikerben minél nagyobb áldása is legyen.

Egy jelenvolt.

V i d é k.

Kovácsna, 1887. okt. 9.

(A kovásznai tűzkárosultakért.)

Tek. szerkesztő ur!

A kovásznai tűzkárosultak javára idáig befolyt a segélyosztó bizottsági elnök, főszolgabíró ur kezéhez összesen:

a) készpénzben 1126 frt 15 kr, miből kiosztatott 875 frt 28 kr, és így maradt további kiosztásra a bizottság rendelkezése alatt 250 frt 87 kr.

b) Terménybeli adomány küldetett összesen: 3308 liter buza; 10,122 liter rozs; 1039 liter elegy gabona; 40 liter tengeri; 55 liter borsó; 183 liter paszuly, és 500 liter burgonya.

Ezekből kiosztatott vetőmagul 3025 liter buza és 7850 liter rozs: élelmi szerül kiadott a szegényebb sorsuaknak 480 lit. rozs; 600 liter elegy gabona; 48 liter borsó és 120 liter paszuly; tehát rendelkezés alatt áll még: 283 liter buza; 1792 liter rozs; 439 liter elegy; 40 liter tengeri; 7 liter borsó; 63 liter paszuly és 5 hektoliter burgonya.

Midőn a tekintetes szerkesztőség által a bizottsági elnök ur kezéhez juttatás végett nekem utolsó alkalommal rövid uton átadott 1 frtot ezen soraim által nyugtázom: egyidejűleg szerszeres hálás köszönetet mon-

dok a tűzkárosultak nevében a nemes lelki adakozóknak és közreműködőknek.

A bizottság megbízásából: Csia György.

Törvényszéki csarnok.

Kézdi-Vásárhely, 1887. okt. 10.

Érdekes bűntény felett mondott ítéletet mult hétfőn a kézdivásárhelyi kir. törvényszék. Sz. L. pávai szatóc volt gyújtogatással vádolva. A vád következő: Folyó évi febr. 1. és 2-ka közti éjjelen a Sz. L. üzlethelyiségében tűz ütött ki. Sz. L. családjával együtt távol volt s csak két nőeséléd és I. B. nevezetű női megbízott voltak honn, kik is az üzlethelyiséggel szomszédos hálószobában aludtak. Az üzletből áttoluló füsttől a nők felébredvén, segélyért kiáltottak. Réthi Mihály községi bíró, ki a közvetlen szomszéd-ságban lakott, azonnal a helyszínére sietett s miután meggyőződést szerzett magának arról, hogy a füst a boltból vonul ki, beütötte az ajtót. Az időközben megérkezett szomszédok segítségével rövid idő alatt sikerült a tüzet teljesen elfojtani. A tűzvészely elhárítása után a legelső, a mi a községi bíró-nak s általában a jelenlevőknek feltűnt, az volt, hogy a ház padlója minden irányban papirosokkal volt beteregetve s ez petroleummal dusan megöntözve. Ezenkívül is be voltak öntözve petroleummal a pudli, állványok, árucikkék, sőt a falak is. Ezen esetről az előjáróság jelentést tevén, a kovásznai járásbíró-ság nyomozatot indított és csakhamar súlyos gyanuok merültek fel Sz. L. ellen, hogy a gyújtást ő maga szándékosan cselekedte, hogy a 2000 frt magas biztosítási összeget megkaphassa. A bírói heji szemle ugyanis konstata, hogy a boltban a gyújtás alkalmával alig 180 frt értékű árucikk volt, a czukor-süvegek papirborítékai s egyéb cikkek papirtáskái szalmával kitömve találtak s ezek is petroleummal meg voltak öntözve. A nyomozat rendén be lett bizonyítva, hogy a boltban levő értékesebb cikkek jó előre egy más házba lettek szállítva s a szalmával megtöltött papirborítékok csak arra szolgáltak, hogy a vevő közönség előtt a bolt mutasson. Súlyos gyanuokot képez Sz. L. ellen az is, hogy családtagjait a gyűlés idejére tüntetőleg eltávolította. Sz. L. kihallgatása alkalmával állhatatosan tagadta a bűntény elkövetését, váltig erősitvén, hogy tolvajok hatoltak be a boltba s miután mindent elloptak, tettük elpalástolása végett öntözték el a petroleumot s gyújtották meg a házat. A kir. törvényszék a megejtett helyi szemle s a tanuk vallomása által a bűntény elkövetését bebizonyítottak tekintvén, Sz. L.-t a számos enyhítő körülmény tekintetbevételével gyújtás és csalásért 3 évi fegyházra s 5 évi hivatalvesztésre ítélte.

0.

Különlélek.

XIII. Leo pápa, a mint tudjuk, ötven éves áldozásának jubileumát tartja; ez alkalomra a világ minden részéből hódotati aláírások menesztenek. Városunkban is e czélból az aláírások megkezdődtek. Helybeli róm. kath. plebános Tamás Márczel ur úgy fog intézkedni, hogy az ivet két érdemes egyházközségi tag hordja szét a városban, hogy minden róm. kath. hívőnek alkalma legyen az egyház legmagasabb feje iránt hódotatát kifejezni. Nagyon hisszük, hogy e dolog érdeme, jelentőségéhez méltólag lesz felkarolva s ez aláírások általánosak lesznek.

Gyászhir. Dr. Jenei Viktor, a kolozsvári tud. egyetem ny. r. tanára. folyó hó 8-án Budapesten, sok kínos szenvedés után élete 47-ik évében meghalt. Életét nem végezhette be, csak félbeszakította. Róla el lehet mondani, hogy egész ember volt. Kötelességteljesítő az önfeláldozásig; fáradhatatlan munkása, tevékeny harcosa minden közügynek; lelkesült bajnoka a népnevelésnek; gondozója, közvetett és közvetlen felsegítője a szegény iskolás gyermekeknek; bálványa az ifjuságnak; rendíthetetlen támasza a ref. egyháznak; lelke mélyből szerető feje családjának. Temetése tegnapelőtt volt. Szász Domokos püspöki körutját megszakította s

ő tartott e temetés alkalmával imát. Legyen örök álma csendes! C.

Halálozás. Dálnoki Veres Pál, D. Veres Gyula sepsiszentgyörgyi ügyvéd édes atyja; Uzonban folyó hó 10-én 72 éves korában meghalt. Temetése 12-én ment végbe nagy részvét mellett. Béke poraira!

Helyreigazítás. Mult számunkban a püspök fogadtatásáról irt közleményünkbe egy kis tévedés csuszott be, mit ezennel helyreigazítunk. A püspök ur tiszteletére rendezett banketten ugyanis az első köszöntőt Székely János helybeli lelkes ur mondotta a püspökre, a másodikat meg Kovács István helybeli másod lelkes ur Szász Gerő egyházi főjegyző urra. Czélunk lévén a lefolyt eseményekről mindig igazságos tudósításokat hozni, a közönség és az igazság érdekében véltünk eljánni, midőn a legkisebb tévedéseket is készségesen helyreigazítjuk, nehogy egyesek részéről részrehajlással vádoltassunk.

A háromszékmegyei tanítótestület, folyó évi közgyűlése alkalmából, Kézdi-Vásárhely városához nagytermében f. évi okt. 21-én jótékonyczélú, zártkörű, hangversenyyel és táncczal egybekötött társasestélyt rendez. Tárgysorozat: 1. Honvédek csatadala, Huber Károlytól; éneklő a kézdivásárhelyi tanító dalkör. 2. Szaval Szabó Emma Simon Imréné zágoni tanítónő. 3. Fuvola-duett I. „Mátha“ operából, Szentgyörgyi József és Spitzer Dávid urak által. 4. Énekel a zágoni tanító dalkör. 5. „Törödékek utazási naplóból“, Szacsva János ref. énekvezértől. 6. Fuvola-duett II. a „Norma“ operából; előadják Szentgyörgyi J. és Spitzer D. urak. 7. Énekel a zágoni tanító dalkör. 8. Szaval Földes Géza nagyborosnyói tanító. 9. Braiton-duett III. „La Tandries“ francia népdal. Előadják Barabás Mór és Szentgyörgyi József urak. 10. Győzelmi dal, Huber Károlytól; éneklő a kézdivásárhelyi tanító dalkör. Ezután táncz kivilágos virradtig. A tiszta jövedelem az Eötvös-alap, országos tanítói árva-ház és segélyegylet javára fog fordíttatni. Belépti jegy ára személynként 80 kr. Jegyek előre válthatók K. Császár József és Fejér Lukács urak üzletében, este a pénztárnál. Felülfizetések hálás köszönettel fogadtatnak. Kezdeté 7 órakor. Melegen ajánljuk a közönség figyelmébe.

A Kézdi-Vásárhely város tulajdonát képező Katrova nevű erdő öre, Rácz Dániel, a mult vasárnap egyik társával körutra indulván, az erdő egy félreeső helyén négy káosz-jakabfalvi embert talált, ugymint: Koszti Kicsi Györgyöt, fiát, feleségét és leányát, kik éppen készültek, hogy a lopott fával utra keljenek. Rácz Dániel felszólította a prevarikátorokat, hogy a kézdivásárhelyi erdőben vágott fát rakják le, s egyszersmind kísérletet tett, hogy a szekér elé fogott marhákat behajtsa. Ámde Koszti György ennek nemcsak ellene szegült, hanem felémelt fejjével rohant neki az erdőörnek. A csapás szerencsére a Rácz Dániel kezében levő puská csövét érte. A dühös ember ismét felemelte fejszéjét, de mielőtt sujtathatott volna, Rácz Dániel, életét védelmezve, rálőtt. Koszti, mellen találta, azonnal összeesett és meghalt s a többi családtagok meg szétszaladtak. Rácz Dániel elfogatott s a bírói nyomozat megindult. Különbözn Koszti úgy ismerték a faluban, mint rovtott multu, izgága embert s így jogosan feltéhető, hogy csak a jogos önvédelem birta rá a cseudes, szelid természetű Rácz Dánielt, hogy fegyverét használja.

Kirándulás Sinaiába és Bukarestbe. Vasárnap folyó évi október 16-án külön vonat rendeztetik Brassóból Sinaiába és vissza rendkívül kedvezményes árban. Elindulás Brassóból Sinaiába reggel 5 óra 20 perczkor. Érkezés Brassóba este 10 órakor. Jegyek ára oda és vissza kétnapi érvényességgel: II. oszt. 2 frt 70 kr, III. oszt. 2 frt 10 kr. Kapcsolatban ezen kirándulással kéjvonat fog indulni Brassóból Bukarestbe és vissza. A 10 napi érvényességi jegyek rendkívül mérsékelt árai (Brassóból Bukarestbe és vissza) teljes programszerű ellátással és elszállásolással (elsőrangú szállodában): II. oszt. 23 frt, III. oszt. 19 frt. Indulás Brassóból vasárnap 16-án reggel 5 óra 20 perczkor külön vonattal. Érkezés Bukarestbe vasárnap d. e. A programszerű tartózkodás Bukarestben két napra van tervezve, de tekin-

tettel arra, hogy a jegyek 10 napi érvényességűek, a tartózkodás ezen időn belül meghosszabbítható. A bukaresti kirándulásban résztvevők jogosítvák a visszautazásnál megtekinteni Sinaia-t, a román király remek fekvésű nyaralóját. A kiránduláshoz utlevél vagy utazási igazolvány kívánatik. Jelentkezéseket ezen kirándulások akármelyikére elfogad a városi menetjegyiroda Brassóban (Kláštróm-utca 10. sz., bemenet a kapu alatt), de csak csütörtök (okt. 13.) déli 12 óráig.

Szerkesztői izenetek.

Ft. V. M. úrnak. A mult iránt való tekintetből szívesen tért adunk volna közleményének, ha csak a cikkek irányba lapunk keretébe beillett volna. Átláthatja, hogy mi mint politikai közöny egy tisztán vallásügyi polemikának tért nem engedhetünk. Más irányban való munkálkodására továbbra számot tartunk. Szíves üdvözlét!

Z... Hogy kérdésére e rovatban válaszoljunk, egy kissé nehéz dolog. Hosszas lenne a valószínűleg nem vezetne célhoz. Legjobb, ha egy borongós őszi estén, vidám kandallótűz mellett, megbeszéljük.

Felelős szerkesztő:

Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:

Ifj. Kovács Dániel.

Megjelentek és

Turóczi László könyvkötészetében

Kézdí-Vásárhelyt

kaphatók a következő újdonságok:

Zsebkendő és legyező. Irta Beniczky. Ára 1 frt — kr.
Megárt. Irta Ifj. Galen. — frt 50 kr.
Üdvözlők és bókók könyve. Irta Kátay A. — frt 80 kr.
Budapesti élet. Irta Thewrewk István. 1 frt 50 kr.
Pikáns Naptár 1888-ra. Szerk. Satallo 1 frt — kr.
Bum! Népfölkelési nap-tár az 1888-ik vitézi esztendőre. Kifundál-ta Pokrócz Ádám. — frt 50 kr.
A Képes Családi Lapok és a Magyar Salon első számai megtekinthetők és folyvást megrendelhetők. Bársony- és csonttáblás imakönyvek darabonként 4—8 frtig kaphatók.

Elfogadok megrendelést bárhol megjelent könyvekre, folyóiratokra és zeneművekre.

Tankönyv-raktáromban folyton kap-

hatók a városon és vidéken használt tankönyvek és a Gyöngyösi-féle szépírási írkák.

Elvállalok mindenféle könyvkötői munkát a legjutányosabb árban.

Turóczi László,
könyvkötő.

244.

v. h. sz.

Árverési hirdetmény.

Alólírt kir. bir. végrehajtó közhírré teszi, hogy felperes szentkatolnai róm. kath. megyének odaváló Cseh István ellen 300 frt tőke s járulékainak kielégítése végett 1886. augusztus 4-én lefoglalt 14 szekér széna, két ökör és borjus tehén a község házában Szentkatolnán árverés útján el fognak adatni. Az árverési határidő folyó hó 24-ik napjának d. e. 9 órára tűzetik ki; vásárlók készpénzzel kötelesek fizetni.

K.-Vásárhely, 1887. okt. 11-én.

Kakutsi Ádám,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 3677. tkv.
1887.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zambler Károly és neje végrehajtónak ifj. Barthos Mihály végrehajtást szenvedő elleni 120 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdívásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Ikafalva községben fekvő, az ikafalvi 74. sz. tjkvben A + foglalt 282., 283. hr. sz. 80 frt, a 603., 604. hr. sz. 29 frt, 813. hr. sz. 1 frt, 1131. hr. sz. 32 frt, 1204., 1205., 1207., 1208., 1209., 1210., 1211. hr. sz. 39 frt, 1879. hr. sz. 33 frt, 2230., 2231. hr. sz. 67 frt, 2672., 2673. hr. sz. 8 frt becsértékű ingatlanokra (az 1881. évi LX. t.-cz. 156 §. a) pont); továbbá az ikafalvi 75. sz. tjkvben A + foglalt 284., 285. hr. sz. 61 frt, 306., 309. hr. sz. 53 frt, 528. hr. sz. 5 frt, 546. hr. sz. 7 frt, 622. hr. sz. 14 frt, 1099. hr. sz. 8 frt, 1258. hr. sz. 33 frt, 1650., 1651. hr. sz.

39 frt, 1654., 1655. hr. sz. 54 frt, 2257. hr. sz. 21 frt, 2341. hr. sz. 15 frt, 2655. hr. sz. 15 frt, 2863. hr. sz. 8 frt, 2974. hr. sz. 3 frt becsértékű ingatlanokra és Barthos Mihálynak a 75. sz. tjkvból az ikafalvi 839. sz. tjkvbe átjegyzett Mátyás Sándor és neje Lukács Rózália tulajdonát képező 1296. hr. sz. 37 frt becsértékű ingatlanra (1881. évi LX. t.-cz. 142. §.) a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi október hó 29-ik napján délelőtt 9 órakor Ikafalva községe házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §. kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság üléseiből 1887. évi június hó 28-án.

Ponori Sándor,
elnök.
Vajna Vincze,
jegyző.

Sz. 1983. tkkvi
1887.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Ábrahámfalvi Ugrom Lajos és társai végrehajtónak lüeti Imreh István és társai elleni árverés alkalmával eladott ingatlanokra Imreh Miklós korábbi vevő kára és veszélyére bánatpénzének elvesztése mellett 3666 frt 66²/₃ kr tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kovásznai kir. bíróság területén levő Zágony községben fekvő a zágoni 451. sz. tjkvben 2089. hr. sz. a. ingatlan ³/₄-ed részére 35 frt 25 kr, 2325. hr. sz. a. ingatlan ³/₄-ed részére 123 frt, 2598., 2599. hr. sz. a. ingatlan ³/₄-ed részére 109 frt 50 kr, 3059. hr. sz. a. ingatlan ³/₄-ed részére 40 frt 50 kr,

3171. hr. sz. a. ingatlan ³/₄-ed részére 27 frt 75 kr, 6014. hr. sz. a. ingatlan ³/₄-ed részére 64 frt 50 kr, 6088., 6089. hr. sz. a. ingatlan ³/₄-ed részére 81 frt 75 kr, 6123. hr. sz. a. ingatlan ³/₄-ed részére 73 frt 25 kr, 6165. hr. sz. a. ingatlan ³/₄-ed részére 44 frt 25 kr, 6168. hr. sz. a. ingatlan ³/₄-ed részére 75 frt, 7374. hr. sz. a. ingatlan ³/₄-ed részére 18 frt, összesen tehát 692 frt 70 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi október 30-ik napján d. e. 9 órakor Zágony község irodájában birtoktestenként megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság Kovásznán, 1887. évi szept. hó 23-ik napján.

Dobay,
kir. járásbíró.

Sz. 9863—887.

Pályázati hirdetmény.

A kézdíjárasi főszolgabírói hivatalnál előléptetés folytán üresedésbe jött s évi 300 frt fizetéssel javadalmazott II-od irnoki állomásra ezennel pályázat nyit-tatik.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni ohajtják, miszerint szabályszerűen felszerelt, sajátkezűleg irt folyamodványukat folyó évi október hó 15-ig Háromszékvármegye alispánjához adják be.

Sepsi-Szentgyörgyön, 1887. szeptember 29-én.

Báró Apor Gábor
alispán.

2—3

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

M e n e t r e n d.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD

Érvényes 1886. október hó 1-től.

Állomások		319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.	Állomások		319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)				Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Szeben felé)	(érk. ind.)	11.19	12.44	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	4.16	7.47			(érk. ind.)	11.31	12.49	
Botfalva	"	4.44	8.08		Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	1.22	2.09	
Földvár	"	5.02	8.24		Nagy-Enyed	(érk. ind.)	1.51	2.19	
Mogyorós	"	5.24	8.39		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk. ind.)	2.18	2.39	
Apáca	"	5.43	8.51			(érk. ind.)	3.04	3.14	
Köpecz	"	6.05	9.07		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.14	3.22	
Agostonfalva	"	6.15	9.14			(érk. ind.)	3.51	3.53	
Alsó-Rákos	"	6.36	9.30		Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	4.01	3.56	
Homoród	"	7.06	9.51			(érk. ind.)	5.56	5.30	
Kacsa	"	7.28	10.04		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	6.31	6.31	6.03
Bene	"	7.53	10.24			(érk. ind.)	10.00	11.00	9.13
Erked	"	8.18	10.39			(érk. ind.)	10.55	11.15	9.18
Héjasfalva	"	8.52	10.03		Budapest	(érk. ind.)	7.45	10.00	2.15
Szegsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	9.19	11.19						
Medgyes	(érk. ind.)	9.31	11.26						
		10.57	12.29						

Brassóból Bukarest felé a gyorsvonat indul reggel 5 óra 45 perczkor, a vegyes vonat délután 1 óra 55 perczkor

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdí-Vásárhelyt.